

Ræða flutt á finnskum tónleikum, 16. maí 1954

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Ræður – Finnland – Tónleikar – Menning - 1954

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður

Askja 4-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ráðuneytið er fínur skemur hljómlistum
í þjótt. 16/5/54. - Birtist í Mbl. 18/5/54

Allir Íslendingar, sem komið hafa til
Finnlands ljúka upp um það einum munni, að óvíða
eða hvergi sé betra að koma fyrir Íslending, því
að þar sé honum tekið opnum örmum af gestrisni og
vináttu. Þetta er þeim mun eftirtektarverðara sem
vegalengdin er drjúg milli Íslands og Finnlands.
Sýnist það að vísu staðfesta sannindi hins gamla
orðtækis, að vík skyldi milli vina, en víst er þó,
að fjarlægðin ein dugar ekki til að skapa vináttuna.

Þar þarf meira til, og þá fyrst og fremst
gagnkvæm kynni. Ef þú átt vin góðan, far að finna
oft. En gagnkvæmar heimsóknir milli svo fjarlæggra
landa sem Finnlands og Íslands eru aðeins á fárra
færi. Og kynnanna má afla með öðru móti. Við, sem
aldrei höfum til Finnlands komið, þykjumst þó
þekkja sitt hvað til finnsku þjóðarinnar og allt er
það á þann veg, sem vekja hlýtur virðingu og aðdáun.
Skal eg ekki rekja þá sögu. Hún er öllum kunn.

En fátt hefur borið hróður Finna víðar um
heim en hljómlistin. Eg er allra manna óhæfastur
til að lýsa finnskri hljómlist eða afrekum finnskra
snillinga í þeirri grein og gera grein fyrir, af
hverju þeir skera þar fram úr. En þó skilst mér, að
algerum viðvaning í þessum efnum, að hin miklu örlög
finnsku þjóðarinnar og stórfengleg saga hennar,
vötnin, hinar miklu merkur - bjartar sumarnetur,

myrkrið og vetrarkuldinn, allt eigi þetta sinn þátt í því, sem þar hefur verið afrekað í hljómlistinni.

Lítilla sanda,
lítilla sæva,
lítið er geð guma.

Það er engin tilviljun, að sá núlifandi Íslendingur, sem mest hefur gert til að vekja hljómlistaráhuga og skilning meðal lands sinna, Páll Ísólfsson, segir, að hið mikla brimrót við æskustöðvar sínar hafi átt mikinn þátt í að vekja tónlistargáfu hans. Þannig verkar umhverfi margvíslega til vakningar á mannsálirnar.

Við Íslendingar trúum því, að þrátt fyrir gerólika aðstöðu á margan vegg á sér þó eitthvað það í sögu beggja þjóðanna og landsháttum, sem vekir sérstaka samúð þeirra á milli.

En hverjar sem orsakirnar eru, þá er samúðin greypt í huga okkar allra. Látum okkar góðu gesti verða hennar vara og greiðum fyrir því, að heimsókn þeirra verði til þess að treysta enn vináttutengslin milli þjóða okkar.